

vegetabiliske olier til giftige kemikalier), eller hvor meget der er tale om, vil det ikke være muligt for forsvaret at vurdere, om betingelserne for at foretage boarding/ransagning efter Havretskonventionens art. 220 nr. 5 er opfyldt.

Forsvarsministeriet anser derfor ikke en udvidelse af ransagningsbeføjelsen for hensigtsmæssig på nuværende tidspunkt.

3.2.2. Andre ændringer

Adgangsbestemmelsen i § 45 giver ikke adgang til skibe for andre end forsvaret. Imidlertid er forsvaret ikke tilsynsmyndighed for alle lovens regler, der gælder for skibe. Bl.a. er Skov- og Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen tilsynsmyndighed i forhold til godkendelse af hurtigfærgeruter, og amterne er tilsynsmyndighed i forhold til klappning. Bestemmelsen om adgang til skibe foreslås derfor udvidet til også at omfatte andre tilsynsmyndigheder efter loven end forsvaret.

3.3 Vandforsyningsloven

3.3.1. Ændringer som opfølgning på lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter

Vandforsyningslovens bestemmelser om tilsyn og håndhævelse svarer i princippet til miljøbeskyttelseslovens, og der henvises derfor ligeledes til afsnittet om miljøbeskyttelsesloven.

Der er i bekendtgørelse nr. 871 af 21. september 2001 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg fastsat regler om kontrollen med drikkevandets kvalitet.

Bekendtgørelsen fastsætter en række kravværdier til drikkevand. Der stilles krav om, at der skal foretages regelmæssige undersøgelser af prøver af vandet. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om tilrettelæggelsen af kontrolordningen efter de nærmere regler i bekendtgørelsen. Dette sker så vidt muligt efter indstilling fra det enkelte vandforsyningsanlæg. På kommunalbestyrelsens foranstaltning kan der foretages supplerende undersøgelser af vandet fra vandforsyningsanlægget på baggrund af nærmere angivne kriterier i bekendtgørelsen.

Vandprøver skal udtages af og undersøges på et akkrediteret laboratorium. Laboratoriet sender resultaterne af kontrollen med vandkvaliteten til bl.a. ejeren af vandforsyningsanlægget, kommunalbestyrelsen og amtsrådet.

Efter vandforsyningslovens § 58 og bekendtgørelse nr. 871 skal ejeren af et vandforsyningsanlæg registre-

re de vandmængder, der indvindes fra anlægget. Bestemmelsen af indvindingsmængden skal ske med en måleanordning, hvis karakter til enhver tid kan bestemmes af den myndighed, der kan give tilladelse til et anlæg af den pågældende art. Registrering af den indvundne vandmængde skal ske periodisk som angivet i bekendtgørelsen. Anlæggets ejer skal registrere dato for hver opgørelse af indvindingen og den vandmængde, der er indvundet siden sidste registrering. Registreringen skal opbevares mindst 10 år og på anmodning forevises myndighederne. Anlæggets ejer skal årligt sende indberetning til kommunalbestyrelsen om anlæggets årsindvinding.

Der kan forekomme tilfælde, hvor selvinkrimineringsforbudet vil gøre, at egenkontrolresultater ikke kan kræves udleveret. Dette kan f.eks. gælde, hvis myndigheden selv har konstateret en formodet strafbar lovovertrædelse, som egenkontrolresultaterne kan belyse yderligere. Sådanne tilfælde vil være yderst sjældne, men kan f.eks. være, hvor en vandforsyning mod bedre vidende, og uden som foreskrevet at orientere myndigheder og forbrugere herom, leverer sundhedsfarligt vand til forbrugerne, og hvor en laboratorieprøve vil verificere dette. Hvis myndighederne har fået en konkret mistanke, vil de ikke kunne kræve oplysningerne.

Som i miljøbeskyttelsesloven er der i vandforsyningsloven hjemmel til at foretage selvhjælpshandlinger for den ansvarliges regning, hvis den ansvarlige ikke udfører administrativt påbudte eller domsfastsatte foranstaltninger, jf. § 65, stk. 4, og § 66, stk. 3. Derimod vil der ikke være hjemmel til at foretage selvhjælpshandling for de ansvarliges regning, hvis denne ikke selv er forpligtet til at udlevere oplysninger p.g.a. § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Der er endvidere som i miljøbeskyttelsesloven ikke nogen hjemmel til fremadrettet at overtage egenkontrollen for den ansvarliges regning. Dette kan f.eks. være relevant, hvor ejeren af vandforsyningsanlægget ikke – trods indskærper – som foreskrevet fører periodisk tilsyn med vandkvaliteten eller ikke har opsat anordning til måling af de indvundne vandmængder.

Der er endvidere behov for, at den nuværende adgangsbestemmelse i § 64, der svarer til miljøbeskyttelseslovens § 87, præciseres på tilsvarende måde som denne, således at myndigheden om nødvendigt kan medtage dokumenter og andre genstande. Dette kan f.eks. være egne analyseprøver af vandkvaliteten eller opgørelser over de indvundne vandmængder.